

Jeg blev lidt beroliget, da jeg så den pjece, Beskæftigelsesministeriet har udgivet, og som jeg nærmere vil kalde en vejledning, for det er netop meningen, at den skal bruges i a-kasser, i socialforvaltninger osv., så sagsbehandlerne kan støtte sig til det, der står deri. Der er reglerne selvfølgelig listet op, og der er også nogle konkrete eksempler på: Hvad kan man? Og reglerne er ikke så snævre, som nogle a-kasser og socialforvaltninger har tolket dem hidtil. Derfor synes jeg selvfølgelig, det er godt med evalueringen. Sigtet er jeg i hvert fald fuldstændig enig i.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at det selvfølgelig ikke er rart for nogen at få at vide: Nåh, hold da op, så har du fået førtidspension, men du kan rende rundt og spille frisk her. Det må jo falde tilbage på kommunen, der ikke har lavet en ordentlig arbejdsprøvning, ikke har foretaget en korrekt sagsbehandling.

Men lad os nu se på evalueringen, og lad os håbe, at a-kasser og socialforvaltninger finder ud af, at der er meget vide grænser for det frivillige arbejde.

Der blev også spurgt til, om grænserne flytter sig med hensyn til, hvad der er en frivillig indsats, og hvad der er kerneydelserne i det offentlige. Der er jeg fuldstændig enig i, at de ikke skal flytte sig. Der er noget helt fundamentalt og også noget lovpligtigt, som det offentlige skal tage sig af, og der må grænserne ikke lige pludselig rykkes, fordi det passer godt ind i budgetplanlægningen.

Derfor synes jeg alligevel godt, at man kan tænke nye tanker. Altså hvis man inden for det offentlige i en kommune eller et andet sted får en god idé, hvor man godt vil samarbejde med frivillige organisationer, så skal man have lov til det. Der tror jeg ikke, vi skal være så bange for det eller synes, at det er så farligt, at vi ikke tør give os i kast med det.

Jeg har endda hørt, at noget, der i Nordborg Kommune startede og blev sat i gang som kommunal frivillighed, senere blev overtaget af en forening og i et andet tilfælde blev anledning til, at man dannede en forening. Så jeg synes, at det er lidt for meget ude af proportioner, hvis vi skal være bange for den kommunale frivillighed. Nu synes jeg såmænd lige så godt, vi kan prøve at få nogle erfaringer med det med et vågent øje i forhold til, at man ikke skal gå ind og overtage de kommunale opgaver, men de gode ideer skal vi i hvert fald ikke være dem der skyder ned; vi skal bare sikre os, at det er noget, der ligger ud over kerneydelserne.

Der blev spurgt fra hr. Villy Søvnalds side, hvad regeringen mener om, at Kontaktudvalget til det frivillige sociale arbejde nu skal have ny struktur. Det har de selv bedt om. De synes, strukturen har været lidt for tung, og man kan spørge sig selv, hvorfor Socialministeriets repræsentant skal være næstformand i udvalget osv.; det synes jeg egentlig ikke er særlig hensigtsmæssigt. Der har de jo diskuteret forskellige modeller, og så vidt jeg kan forstå, kunne de godt tænke sig, at den til enhver tid siddende socialminister skal være med til at udpege nogle eller noget i den dur.

Jeg er sådan set fuldstændig ligeglad, hvordan de gør det. Det, der er vigtigt for mig, er, at de bliver enige om en model, som de så indstiller, og så har jeg sådan set bare tænkt mig at tage den til efterretning og foreslå den, for det må jo være dem selv som organisation, der ved bedst; de er jo rigt repræsenteret i dag fra forskellig side. Så må det blive den løsning.

Så hvis der er nogen, der går og hviske-tisker, så synes jeg da, de skal sørge for, at deres repræsentanter bringer det op i kontaktudvalget, som det ser ud i dag, sådan at det, der kommer, bliver en indstilling, alle kan leve med. Jeg har i hvert fald intet ønske om at udpege flere eller få mere indflydelse, end jeg har i dag. Så den skulle gerne manes i jorden.

Der har været et del kritik af det her fantastiske udtryk »det naturlige leje«, som er blevet nævnt af flere. Og jeg må da også sige, at det er malplaceret; det er altså noget, der har sneget sig ind. Den, der har været forfatter til CASA-rapporten, har ligesom vurderet, at fordi vi har nået de her 97 pct., så må man sige, at vi har nået et naturligt leje. Og vi har overtaget det i oversendelseskrivelsen, så ordet er gået igen dér. Men det er da helt rigtigt, at der da ikke er noget naturligt leje i denne her sag, og jeg synes også, vi skal arbejde for, at der kommer mere frivillighed understøttet af det offentlige. Det siger jeg jo så med risiko og fare for at blive kaldt hattedame, som det jo er lykkedes mig at blive kaldt nogle gange.

Jeg synes faktisk, at vi får en ny udvikling af socialpolitikken ved at bruge frivillige, og at vi får det her supplement, som lidt blev misforstået i forhold til den konservative ordfører, netop fordi de frivillige kan noget, andre ikke kan. Li-gegyldigt hvor mange penge man giver en offentlig forvaltning, så er der bare nogle ting, de ikke kan, hvor styrken ved de frivillige er, at de måske har prøvet det selv og har den helt særlige